

סימן ג

בגרות דראביי רעפארמער

ז' שבט תשל"ב.

מע"כ ידידי הנכבד מאד תרב הגאון מזהר"ר דוד וואלט שליט"א, הגאב"ד סאן פאול בבראזיליא.

הנה בדבר נכרי אחד שנתגייר אצל רעפארמער ראביי ונשא אצלו יהודית אחת ועתה הלך ממנה אם יש להצריך לה גט ממנו, פשוט לע"ר שאין גרותו כלום והוא עכ"פ כמתחלה ואין קידושיו תופסין כלל, דאף אם עשה מילה וטבילה כדין אינו כלום דהא לא היו ב"ד כשרין ולכל הפחות בקבלת מצות בשעת קבלת מצות מעכב לכר"ע, ואף המילה וטבילה שאיכא שיטה בתוס' ורא"ש יבמות דף מ"ה שא"צ בפני שלשה הא עכ"פ שני עדים צריכים להעיד שהיה מילה וטבילה לשם גרות כדאיתא בש"ך סימן רס"ח סק"י, הרעפארמער כולן פסולין לעדות שהרי הם כופרין בתורה מן השמים שלכן אף שאין עדים בעברם כל מצות התורה הרי השם רעפארמער מעיד שהן כופרים ומפורש ברמב"ם פ"א מעדות ה"י שאף שלא מנו אותם חכמים בכלל פסולי עדות פשיטא שהם פסולין שלא הוצרכו למנות אלא רשעי ישראל אבל אלו המורדין הכופרין סחותרין הן מן העכ"פ וכן הוא בש"ע חו"מ סימן ל"ר סעיף כ"ב, ומטעם זה הוכחתי בספרי אגרות משה חאה"ע סימן פ"ב ענף י"א שא"צ עדים להעיד עליהם בפניהם שהם כופרים דסגי במה שמחזיקין אותו לכופר ואין לך החזקה גדולה מזה שהם בשם רעפארמער, נמצא שאף אם נעשה במילה וטבילה בפני הרעפארמער אינו כלום, אבל א"צ לזה כי ברור לכל שהרעפארמער אין מצדיקין לגרותם כלום ולא היה מעשה טבילה כלל, וקבלת מצות תא ג"כ לא היה דלא יאמרו להנכרי הרוצה להתגייר שצריך לקבל מצות שהן עצמן אין שומרים, ולכן ברור שאין להצריך גט, ולדעתי פשוט שאסור להחמיר ליתן גט שהרי זה יהיה כעדות מהרב שסידר הגט שהוא גר ויצא מזה תקלה שישא אשה אחרת יהודית, לכן אין גם להחמיר ויש להתירה בלא גט אבל רק לישראלים דלכהנים נאסרה בזה שנבעלה לעכ"פ שפוסלה מן הכהונה.

והנני ידידו מוקירו ומכבדו בכל תשוב והשלום.

משה פיינשטיין

ישראל הוא נכרי גמור הרי היא משנה מפורשת בקידושין דף ס"ו ובכמה מקומות בגמ' ובנכרי ליכא תפיסת קידושין כמפרש שם, וזה שאינו גר והוא נכרי גמור כשלא טבל לגרות בפני ב"ד כשר אף שכל ג"כ הוא מפורש כיבמות דף מ"ו שאיפסק הלכה כחכמים דאינו גר עד שימול ויטבול וכן הוא בכל הפוסקים, ואף במל וטבל אם לא קבל המצות נמי אינו גר, וממילא בעובדא זו כיון שנתברר שאמו היא נכרית אף שמלו אותו כשהיה תינוק כדרך הנכרים בכאן שג"כ מלין את בניהם, ואף אם היה זה בפני ב"ד כיון שלא טבל הוא נכרי גמור ואין קידושיו קידושין ואין להצריך גט לאשתו ממנו ולא שייך בזה להחמיר כלל דאדרבה תצא מזה תקלה כשיחמרו שיאמרו שהוא ישראל וישא עוד הפעם בת ישראל בלא גרות.

ומה שהראביי של הקאנסערוואטיון עשה לו בר מצוה וסידר לו חז"ק שלכן יצא עליו שם ישראל אינו כלום, דקלא כי האי מחייבין לבטל ולא שייך זה לתא שאין מבטלין קלא שבגיטין דף פ"ט כיון שאם לא נבטל תצא תקלה הוא חומרא דאתא לידי קולא שלא שייך להחמיר כברישי גיטין, וגם בכלל קול שיצא בין רשעי ישראל שמשיאין נכרים לישראלות ולהיפך לא שייך להחשיב קול שידוע שגם משקרין במזיד, והנידון בגיטין שם הוא רק כקול שנעשה ע"י נשים שלא חשידי לשקר רק שהתורה פסלתן לעדות אבל קול שנעשה ע"י רשעים לכר"ע אינו כלום ובפרט כשחשודין לדבר זה לומר על נכרים שהם ישדאליים ומתחתנים עמהם, והחזק דכתב הרמב"ם בפ"ג מא"ב ה"ט הוא ענין אחר שהוא כשראינו גיורת שנוהגת בדרכי ישראל תמיד שמקיימת מצות התורה שטובלת לנדתה ומפרשת חלה וגר שמקיים כל המצות וטובל לקריו הרי אלו בחזקת שנתגיירו כדין במילה וטבילה אף שאין לנו עדים אבל באלו שעוברים על כל דיני התורה רק שעשה בר מצוה לא שייך להחזק כלל, ולכן ברור כדברי כתר"ה שאינה צריכה גט ואני מוסיף שאסור להחמיר ולהצריך גט שלא תצא תקלה.

ידידו מוקירו,

משה פיינשטיין